

Давно отъ тоя часъ
 Великъ, съсь никой равенъ,
 Да се почне у насъ,
 Животъ и цювъ и славенъ ;
 И въ тоя гръмъ, прѣвратъ
 Отъ наш'тѣ дѣца ясни
 Велико, съ духъ крилатъ
 Потомство да израсне.

Да махнемъ, да прѣзремъ
 Вражди и мракъ и страсти,
 Катъ дири отъ яремъ,
 Катъ непотрѣбни храсти .
 И нашъ напредъ сиракъ
 Отъ сѣ сърдце да любимъ
 И сѣтний ровский знаеъ
 У нази да погубимъ.

Свѣщенниятъ законъ
 На равенство и правда
 У насъ да има троиъ
 Та щастие да влада ;
 Та да познай свѣта,
 Че родъ не сме бездушенъ,
 Но руситѣ крѣвьта
 Така да я заслужимъ .

Свищовъ, 1878.